Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri. Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3, Maltepe-ANKARA ● İstanbul Bürosu. Piyerloti Cad. 21/3 A ● Yıllık Abone Bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd.Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

Sayı: 39
29 Eylül 1978
250 Kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Büyük tekeller ve tüccarlar halkın ucuz ayakkabı giymesini engelliyor

(Haberi 2. sayfada)

KUNDURA İŞÇİLERİ HER ÇEŞİT İŞ GÜVENLİĞİNDEN VE DİĞER HAKLARDAN YOKSUN ÇALIŞIYOR.

Faşistler Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezine saldırdı

● **Geçtiğimiz hafta cumartesi günü saat 14.45'te faşistler Çemberlitaş'taki TİP Genel Merkezini silahla bastılar**

● **Genel Sekreter'i hedef alan faşistler amaçlarına ulaşamayıp iki kişiyi yaralayıp kaçtılar**

Silahlı iki faşist tarafından yapılan saldırıda, faşistler önce silahlarını göstermiyerek iki parti üyesine Genel Sekreter Nihat Sargın'la görüşmek istediklerini söylemişlerdir. Partililerin şüphelenip kimlik sormaları üzerine silahlarını çekerek kendilerini Genel Sekreter Nihat Sargın'a götürmelerini istemişlerdir. Partili iki kişi, Nihat Sargın'ı hedef alan faşistleri oyalamak üzere, aynı binadaki İstanbul İl Merkezi katından içeri sokmuşlardır. Bunun üzerine faşist zorbalar, iki Partiliyi bir odaya sokarak, tabanca zoruyla onları bekletmişler bu arada diğer odaları aramaya başlamışlardır. Son olarak girdikleri İl Sekreterinin odasında bulunan topluluğa rastgele ateş açmışlardır. Bu ateş etmede odadakilerden ikisi yaralanmışlardır.

Bundan sonra binadan koşarak çıkan faşistler olay yerinden hızla uzaklaşmışlardır.

Olay üzerine TİP Genel Başkanı Behice Boran, Başbakan Bülent Ecevit'e bir telgraf çekmiş ve olayı kınamıştır. Genel Başkan Boran'ın telgrafı özetle şöyledir:

"Terörizmin bireysel terör olmaktan çoktan çıktığı açıktır, politik rejimi ve bu rejim içinde sol ilerici kanadı hedef almıştır. Bize yapılan saldırı, yalnız bize karşı değil, anayasal güvence altındaki siyasal partiler kurumuna ve hayatına karşıdır. Saldırının faili meçhul olaylar dizisine bir yenisinin eklenmesi olarak bırakılmamasını, son derece ciddi olayın, önemle ele alınıp faillerinin kararlılıkla ve bütün olanaklar seferber edilerek peşine düşülmesini ve mutlaka yakalanmalarını ve benzeri saldırıların yinelenmemesi için, etkin önlemler alınmasını saygılarımla talep ederim."

Özelde genel Sekreteri, genelde TİP'i ve tüm Türkiye İşçi Partilileri hedef alan bu saldırı egemen çevrelerin, Türkiye İşçi Partisi'nin çalışmalarından duydukları hoşnutsuzluğun bir ifadesidir.

TİP Genel Merkezine güpe gündüz yapılan bu baskın, bu güne kadarki saldırı olaylarının boyutlarını aşmıştır. Büyük bir cüretle tezgahlanan saldırının faillerinin, şimdiye kadarki terör olaylarının faillerinin yakalanmayışından, hatta hatta izlerinin sürülmeyişinden cesaret aldıkları açıktır. Bu konuda CHP Hükümeti'nin bundan sonra da aynı şekilde bir politika izlememesi gerekmektedir. Aksi halde faşist mihraklara şimdiye kadar verdikleri cesareti pekiştirmiş olacaklardır.

Ancak herşeye rağmen, bu tür saldırıları planlayan ve uşaklarına yaptırtan egemen çevreler bilmelidirler ki, Türkiye İşçi Partisi ve üyelerini işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinden geri tutmak kimsenin haddi değildir. TİP her geçen gün yeni üye kazanımlarıyla güçlenmekte ve mücadelesini yürütmektedir.

TEPKİLER

TİP Genel Merkezi'ne, Genel Sekreter Nihat Sargın'ı hedef alan ve iki kişinin yaralanmasına neden olan faşist saldırıya yurt düzeyinde yoğun tepkiler sürmektedir.

Başbakan Bülent Ecevit'in üzüntülerini ve geçmiş olsun dileklerini belirten ve "suçluların yakalanması için her çabanın gösterilmesini yakından izleyeceğini" belirten talgrafı ile birlikte gerek TİP Parti örgütü ve üyeleri, gerekse değişik örgüt yönetici ve temsilcileriyle birlikte birçok tanınmış kişi de bizzat gelerek, veya telefon ve telgrafla gönderdikleri mesajlarla geçmiş olsun demişler, emperyalizme ve faşizme karşı dostluk, dayanışma ve mücadeledeki kararlılıklarını yinelemişlerdir.

Bunlar arasında TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar ile birlikte, İşçi Kültür Derneği, TÜM-DER, TÜTED, GENÇ ÖNCÜ örgütleri, Sosyalist Gençler Birliği, yazar Çetin Altan, öğretim üyeleri ve yurdun muhtelif köşelerindeki kent ve köylerden emekçilerin geçmiş olsun ve dayanışma dileklerini ileten telgraflar sayılabilir.

Ayrıca TMMOB Genel Başkanı Teoman Öztürk, Mimarlar Odası İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu, TÜTED İstanbul Şubesi Başkanı Karabey Kalkan ve İGD de birer mesaj göndererek saldırıyı kınamışlardır.

Başbakan Bülent Ecevit'in gönderdiği telgraf da şöyledir:

"Partiniz il merkezine yapılan saldırıyla ilgili olarak gönderdiğiniz tel üzerine konuyu İçişleri Bakanı'yla görüştüm. İstanbul Emniyetinin yakından ilgilenmesi için gerekli direktifi verdi. Dün gece bir açıklamada bulundu. Saldırıdan derin üzüntü duydum. Size ve sayın TİP yöneticilerine geçmiş olsun dileklerimi ve yaralanan arkadaşlarınıza sıhhat dileklerimi sunarım. Suçluların yakalanması için her çabanın gösterilmesini yakından izleyeceğim. Saygılarımla, Bülent Ecevit, Başbakan."

ONBEŞ GÜNDE BİR

İt ürür kervan yürür

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi geçtiğimiz günlede bir silahlı saldırıya uğradı. Silahlı saldırı sonunda iki kişi tabanca kurşunlarıyla yaralandı. Genel Sekreter Nihat Sargın'ı hedef alan saldırı olayı faşist tırmanışın hangi boyutlara ulaştığını açıkça gösteriyor. Doğrudan siyasi parti merkezlerine ve en üst kademedeki yöneticilerine kadar uzanan cinayet tertipleri emperyalizm ve büyük burjuvazinin hesaplarını ortaya koymaktadır.

Türkiye İşçi Partisi'nin uzun yılların deneyleri, bilinç ve kararlılığı içinde yürttüğü kararlı mücadele bu tür saldırılarla ne bir adım geriletilebilir, ne de işçi ve emekçi kitlelerin TİP'e yönelişleri durdurulabilir. Faşizmin azgınlığının Türkiye İşçi Partisi'ne yöneltüği ilk saldırı değildir bu. Türkiye İşçi Partisi bu günlere her türlü saldırıyı göğüsleyerek, burjuvazinin bütün engellerini bir bir aşarak gelmiştir. Bundan sonra önüne çıkarılacak bütün engelleri aşmasını bilecektir.

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu "Üye Kazanma Kampanyası" açılmasını kararlaştırdı. Sürekli olarak işçi sınıfının öncü unsurlarıyla birlikte toplumun diğer katları içinde de üye kazanmak bilimsel sosyalist partilerin temel görevlerindendir. Türkiye İşçi Partisi de bu görevini ısrarla sürdürüyor. Bu kampanya süresince son aylarda hızlanan üye yazımını en üst düzeye çıkaracak olan TİP kazandığı her yeni üye ile faşizme bir şamar daha atacak.

Grev çadırlarından, fabrikalardan, maden ocaklarından geçerek, gecekondulardan, tarlalardan geçerek sosyalizme yürüyen Türkiye İşçi Partisi bu saldırıya kazandığı her yeni üye ile cevap verecek.

İt ürüyecek, kervan yürüyecek. Her türlü engeli aşarak yürüyecek.

GÖREV

TİP Genel Merkezi'ne yapılan silahlı baskına polis kayıtsız kaldı

TİP Genel Merkezine yapılan faşist saldırı polis tarafından hemen öğrenilmesine rağmen polis olay yerine gelmekte gecikti. Olaydan iki saat sonra olay yerine gelen polis yetkililerle konuştuktan sonra bazı görgü tanıklarıyla birlikte merkeze dönmüştür.

Parti yetkilileri, polise olayı anında haber verdiklerini belirterek güvenlik kuvvetlerinin kayıtsızlığının faşist mihraklara cesaret verdiğini bu anlayışlarının devamının ise olayları daha da körükleyeceğini belirtmişlerdir.

Bu olay İçişleri Bakanının önemle üzerinde durması gereken bir konudur. Faşist terörün kitleleri yılgınlığa, umutsuzluğa götürmeyi hedeflediği bellidir.

Bu iddia açıklığa kavuşmalıdır!

161 Irak'lı Kürt yönetici ve eğitmenin Türkiye'de tutuklu olduğu öne sürüldü

● HAFTALIK YÜRÜYÜŞ DERGİSİNİN SON SAYISINDA "HÜKÜMETTEN AÇIKLAMA BEKLİYORUZ" SORUSUYLA "161 IRAK'LI KÜRT YÖNETİCİ TUTUKLU MU?" BAŞLIKLI BİR YAZI YAYINLANDI.

● DERGİDE, 5 EYLÜL 1978 TARİHLİ "BÜYÜK KATLİAMIN FATURASI KİMDE" BAŞLIKLI YAZI ÜZERİNE KÜRT SOSYALİST HAREKETİ VE KÜRDİSTAN YURTSEVER PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ ÜYESİ KEMAL FUAT TARAFINDAN GÖNDERİLEN BİR MEKTUBA DA YER VERİLİYOR.

(Haberi 3. sayfada)

Maden-İş'te birlik ve demokrasi mücadelesi

DGM DİRENİŞİNDE VE MESS GREVLERİNDE SENDİKANIN MÜCADELESİNİ YILLARDIR İŞYERLERİNDE SÜRDÜREN ÖNCÜ, MİLİTAN İŞÇİLERİN İŞTEN ATILMASI KARŞISINDA SEYİRCİ KALAN KEMAL TÜRKLER VE EKİBİ KOLTUKLARINI KORUMAK İÇİN SOSYALİST, İLERİCİ İŞÇİLERİN İŞVERENLER TARAFINDAN İŞTEN ATILMASI KARŞISINDA DAHİ SEYİRCİ KALDILAR. TÜM BU ANTİ DEMOKRATİK UYGULAMALARA VE TAVIRLARA KARŞI İŞÇİ SINIFI KARARLI VE BİLİNÇLİ.

MADEN-İŞ'İN BİLİNÇLİ, YİĞİT İŞÇİLERİ KENDİLERİNE SOSYALİSTİM DİYEN HEM DE GERÇEK SOSYALİSTLERİ İŞVERENLERLE ANLAŞARAK İŞTEN ATTIRAN BU YÖNETİCİLERE GEREKEN CEVABI VERECEKLERDİR'

DİSK'in kuruluşundan beri bütün mücadelelerde en önde yer alan Maden-İş sendikası etrafında kara bulutlar dolaştırılıyor. Zamanın DİSK yönetimi ve Maden-İş üst yönetimi bugün gelinen durumun birinci dereceden sorumlusudurlar. Maden-İş Genel Başkanı ve eski DİSK başkanı Kemal Türkler ve ekibi işçi sınıfının sendikal mücadelesini rayından saptırarak, burjuvaziyle uzlaşarak, hesapsız, ve çıkmaz yollara sokarak sendikayı güçsizleştirdiler. DGM direnişinde ve MESS grevlerinde sendikanın mücadelesini yıllardır işyerlerinde sürdüren öncü, militan işçilerin işten atılması karşısında seyirci kaldılar. Daha da ötesi koltuklarını korumak için sosyalist, ilerici işçilerin işverenler tarafından işten atılmalarını sağladılar. Bugüne kadar anti demokratik tüzük ve uygulamalarla yerlerinde kalabilen bu ekibin işçilere attığı sahte sosyalist nutuklar işçileri inandırmıyor. İşçi sınıfı gerçek sınıf mücadelesi içinde bu tür sahte sosyalistlere yer vermeyecek kadar kararlı ve bilinçli.

(Bu konu ile ilgili yazı ve röportajlar 4. sayfada)

Yeni infaz yasası ile çalışan mahkumlara angarya uygulanıyor

TİP HUKUK BÜROSUNUN YAPTIĞI AÇIKLAMADA BU UYGULAMA İLE SENDİKAL ÖRGÜTLENME VE İŞÇİLERİN DİĞER KAZANILMIŞ HAKLARININ ENGELLENDİĞİ BELİRTİLİYOR.

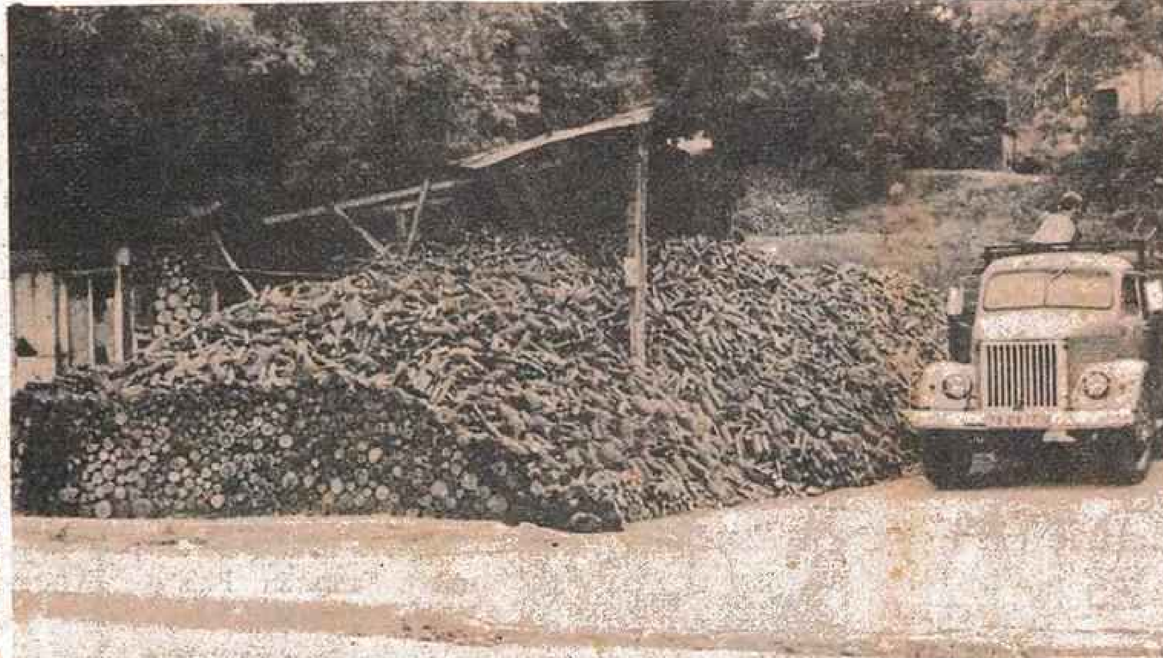
(Haberi 3. sayfada)

Soğuktan kavrulurken zamlardan yanacağız

Bitmeyen kuyruklar

Çok büyük boyutlara varan zamlar karşısında emekçi halkımız nispeten ucuz mal satan tanzim satış mağazaları önünde uzun kuyruklar meydana getiriyor. Amaç en gıda maddelerini üç-beş kuruş daha ucuza alabilmek.

odunun yanına yaklaşılmıyor

Petrol zammından önce çekisi 350 liraya satılan odunun fiyatı zamla birlikte 450 liraya fırladı. Artık ya kışın soğuğundan donacağız ya da zamlardan yanacağız.

300 çeşit mal zam için Bakanlık onayını bekliyor

Yeni benzin zammı her geçen gün yeni bir zammın müjdecisi oluyor. Şeker fiyatlarındaki artışlardan sonra, şimdi de dolmuş-taksi ücretlerine, Sümerbank'ın bazı maddelerine zam geldi. Kısasıyla zamlar zamları kovalıyor.

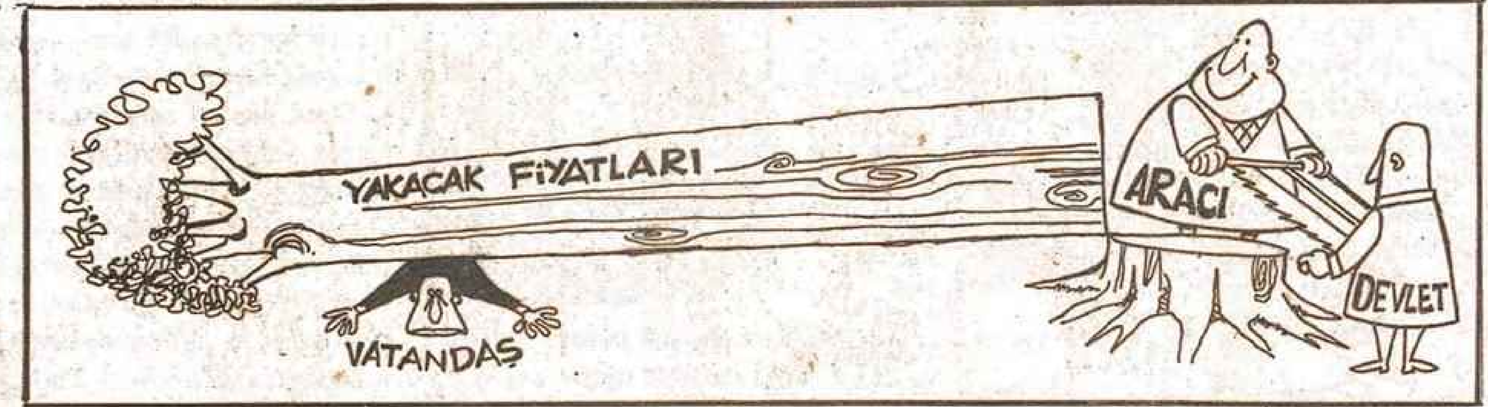
Ama asıl korku önümüzdeki kış aylarıyla ilgili. Benzim zammının hemen ardından yaptığımız araştırmalar kışın büyük halk kitlelerinin soğuktan kavrulurken, zamlardan yanacağını ortaya koymakta.

Zamdan önce bir çekisi 350 liraya satılmakta olan odun, taşıma ücretlerindeki artışlarla birden İstanbul'da 450 liraya yükseliverdi. Aynı şekilde Soma kömürü de, tonu 800 liraya yükseldi. Bilindiği gibi bu zam öncesi soma kömürlerinin bir tonu 600 liraya satılmaktaydı. Evet, bir yandan kışın soğuğu ile kavrulan halkımız öte yandan yakacak maddelerine gelen yeni zamlarla yanacak..

Zam furyası başladığı zaman öyle kolay durmuyor. Başbakanın yüzde 2 oranında etkiler demesi ise hiç istenen sonucu vermiyor. Herkes sıraya girmiş zam üstüne zam yapıyor. Kendini haklı gösteren gösterene. Zahire toptancıları da daha şimdiden petrol zammı nedeniyle taşımacılıkta kilo başına bir liralık bir artışın zorunlu olduğunu söylemekteler. Buna göre toptan olarak dermeson fasulyesi 40 liradan, nohut 26 liradan, mercimek 11 liradan bulgur 8.5 liradan satılacak.

Bütün bu zamların bir noktada duracağını düşünmek safdillik olur. Çünkü, piyasa kontrolleri laflar dışında ne hükümetler tarafından ne de belediyeler tarafından hiçbir şekilde yapılamamaktadır. Bazı sanayi mallarına zam konusunu karara bağlayan Sanayi Bakanlığı ise, tek kelimeyle bir bekleme salonu halini almış durumda.

Kısasıyla söylemek gerekirse, kış günleri zamsız geçmeyecek. Zamlar zamları kovalayacak. Ve bir yandan kış, bir yandan da zamlar emekçi halkımızı kavuracak ve yakacak.

ÇARK

İşçi sınıfının gücü örgütlerinin gücüdür

Burjuvazinin sağlı, sollu saldırıları durmadan artıyor. Faşist saldırı ve cinayetlerin yanı sıra, maocu hareketler de geliştirilmek isteniyor. İşçi hareketi içine sokulmak isteniyor. Böylece işçi hareketi kendi içinden bölünerek işçilere karşı işçiler çıkarılarak, işçi sınıfı hareketi zayıf düşürülmek isteniyor. Ulaşmak istedikleri sonuç, işçileri ve emekçileri gerçek bir köle gibi çalıştırmak, küçük üreticilerin elinden ürettikleri ürünleri yok pahasına satın almak için işçi sınıfının ve tüm demokratik güçlerin direnme gücünü kırarak faşist bir iktidar oluşturmaktadır.

Türkiye kapitalizminin içine düştüğü bunalımı böylece atlatmak istiyorlar. Esas olarak işçilerin emekçilerin üstünde olan yükü büsbütün artırarak, tüm kamu gelirlerini büyük patronların çıkarları için kullanarak düzenlerini pekiştirmek istiyorlar. Bitip tükenmez faşist saldırıların akıttığı kanlar ve aldığı canlar bu sonuca varmak, işçi sınıfını ve demokratik güçleri yıldırarak, örgütlerinin gücünü kırarak çökertmek içindir.

Maocular da bu oyunun aktörleri olarak piyasaya sürülüyorlar. Besleniyorlar, destekleniyorlar. Çünkü, onlarda, demokratik hak ve özgürlükleri içinden yiyen bir kurt gibi işçi sınıfını ve demokratik güçleri zayıf düşürmeye çalışan, hedef şaşırtan, sosyalizm maskeli bir burjuva hareketidir. Bu hareket işçi sınıfının ulusal ve uluslararası dayanışmasının önündeki en büyük engellerden biri olarak, faşizmin ve emperyalizmin geçeceği yolları temizliyor.

Ne varki, maoculuğun ve faşizmin işini kolaylaştıranlar da var. Örneğin sendika tüzükleri arkasına saklanan, kendileri gibi düşünmeyenleri sendika üyeliklerinden atan, olmazsa işverene ihbar edip işten attıran sendika ağaları bunların en başında geliyor. Sendika yönetimlerinin işçilerin uzaklaşmasına sendikanın yaptığı işlerin işçiler tarafından denetlenmesine karşı çıkan bu sendika yöneticileri, işçileri örgütsüzlüğe itiyor. İşçiler sendikalarından uzaklaşıyorlar. İşçiler içinde örgütsüzlük yayılmak eğilimi gösteriyor. Bu son derece tehlikeli gelişme, faşistlerin ve maocuların işine yarıyor. Sahte devrimci sendikalar ortaya çıkıp işçileri kandırmaya ve bölmeye çalışıyor.

Bu gidiş iyi değil. İşçilerin kendi örgütlerinden uzaklaşmaları, onları düşmanın kucağına itiyor. Örgütsüzlüğe itiyor. Örgütsüzlük, demokrasi düşmanlarının işçi sınıfı düşmanlarının işine yarar. Bu gidişi durdurmak gerekir. Her öncü işçinin, bilinçli işçinin yapacağı ilk iş, bu gidişi durdurmak için mücadele etmektir. Mücadelenin ilk koşulu da ilerici sendikaları terketmek değil, onlara sahip çıkmaktır. Yeni bir sendikanın daha iyi olacağının garantisini kimse veremez. Hele bu ortamda. Hedef sendikadan ayrılmak, ya da yeni bir sendika kurmak değildir.

Hedef sendika ağalarına karşı mücadeledir. Sendika tüzüklerinin demokratikleştirilmesi için mücadeledir. Keyfi davranışlara karşı çıkmaktır. Bu mücadele örgütlü bir şekilde yürütüldüğü oranda, bir avuç sendika ağası, isterse sırtını patronlara dayasın da olsa gideceklerdir.

Hiç unutmamak gerekir ki, işçi sınıfının gücü örgütlerinin gücüdür. Örgütleri çökertilen bir işçi sınıfının her türlü baskı ve zorbalık altına alınmak için direnme gücü kalmaz. Çünkü işçi sınıfının mücadelesi örgütlü ve örgütleriyle yapılan bir mücadeledir.

Yavuz ÜNAL

BİR YANDAN TEKELCİ SERMAYE HAMMADDE FİYATLARINI YÜKSELTEREK, DİĞER YANDAN BÜYÜK TÜCCARLAR MALI UCUZA KAPAYARAK, KÜÇÜK ÜRETİCİYİ İFLASIN EŞİĞİNE GETİRİYOR.

Kundura işçileri; sağlıksız ve zor koşullar altında iş güvenliğinden yoksun çalışıyorlar.

Büyük tekeller ve tüccarlar halkın ucuz ayakkabı giymesini engelliyor

Kundura işçileri her çeşit işgüvenliğinden ve diğer haklardan yoksun çalışıyor

8 SAATLİK İŞGÜNÜ, SİGORTA, İŞ SAĞLIĞI VE BENZERİ HAKLAR AYAKKABI SANAYİNDE SÖZ KONUSU DEĞİL.

Türkiye'nin ayakkabı üretiminin büyük bir bölümü İstanbul Gedikpaşa yöresinde faaliyet gösteren ayakkabıcılar tarafından gerçekleştirilir.

Makinaların sadece foro, freze ve boyacılık alanlarında üretime sokulduğu, üretiminin tamamının kol emeğine dayandığı bu işkolunda halen usta-kalfa-çırak ilişkisi hüküm sürmektedir.

Kalfa ve çıraklar 8 saatlik iş günü, sigorta, işyeri güvenliği ve iş sağlığı gibi her türlü haktan yoksun olarak çalışmaktadırlar. Elektrik kablolarının açıkta dolaştığı, benzol kokusunun bütün solunum yollarını yakıp kavurduğu atölyelerde günlük çalışma 10-12 saate bazen daha da fazlasına varmaktadır. Bütün bunlara karşı alınmış en küçük bir tedbir bile yoktur. İşçiler kendi kaderlerine terkedilmiştir.

Çalışma şartlarının böylesine kötü olduğu iş yerlerinde büyük burjuvazi her bakımdan egemenliğini sürdürmektedir. Ücretlerin düşük tutulmasından, hayat pahalılığına kadar çeşitli biçimlerde etkisini gösteren tekeller, küçük üreticileri her geçen gün iflasa sürüklemektedir. EPA, DERBY, ESEM gibi hammadde ve yardımcı maddeleri üreten büyük tekeller ham madde fiyatlarını keyfi zamlarla yükseltmekte, maliyetleri de yükseltmekte, böylelikle bir yandan küçük üreticilerin üretimini geliştirmesini engellemektedir. Büyük tüccarların küçük üreticilerin pazar alanlarını daraltması, ürettiği ayakkabıyı kendisine satmaya zorlaması ve kendi düşük fiyatlarıyla satın alması küçük üreticiyi yine zor durumda bırakmaktadır. Bunun sonucu olarak, her geçen gün küçük üretici iflasa sürüklenmekte, atölyeler birbiri ardına kapanmakta ve atölye sahipleri işçileşmektedir.

Bu büyük tekellerin maliyetleri yükseltmesi, yine büyük tüccarların üreticiden çok ucuza satın aldığı ayakkabıları yüksek fiyatlarla satması halkı yalınayak dolaşmaya zorlamaktadır. Böylece büyük sermaye işçi ücretlerini belli bir düzeyde tutarken, yine ödediği ücretin önemli bir bölümünü fiyatları yükselterek geri almaktadır.

Büyük burjuvazinin bu egemenliği ayakkabıcıların kitle örgütü olan derneklerine de yansımıştır. Büyük kavaflar, 507 sayılı esnaf ve sanatkârlar dernekleri kanununa aykırı olarak bir dernek kurmuşlar, ve bu derneği bir baskı ve sömürü aracı haline getirmişlerdir. Bir yandan da bu dernek kanalıyla burjuva partilerine kitle tabanı hazırlamayı amaçlamaktadırlar.

Bütün bu çalışma koşullarının olumsuzluğunun, ücretlerin düşüklüğünün, maliyetlerin ve buna bağlı olarak fiyatların yükselişinin temel kaynağı işçi ve emekçilerin sömürülmesi, patronların kârlarını yükseltmesi üzerine kurulmuş olan kapitalizmdir. Yapıştırıcı madde üreten patron, daha fazla kâr için benzol oranını yükseltmekte ve işçilerin zehirlenmesine sebep olmaktadır. Ham madde kaynaklarını kontrolları altında bulunduran tekeller, keyfi zamlarla kârlarını yükseltebilmekte sömürüyü dahada azgınlaştırmaktadırlar.

İş güvenliği, yaşama güvencesi vadeden hükümetler büyük sermayenin egemenliğini kırma yolunda bugüne kadar bir şey yapmamışlardır. Aksine onlara yeni olanaklar sağlayarak işçi ve emekçiler üzerindeki baskılarını arttırmalarını sağlamaktadırlar. Onlarla suç ortaklığı yapmaktadırlar. Halbuki işçi ve emekçilerin yaşama ve koşullarının düzeltilmesi ancak ve ancak ve ancak bu büyük sermayenin egemenliğinin kırılması ile sağlanacaktır ve bu muhakkak yapılacaktır.

Emekçiler ne diyor?

Kundura işçilerinin sorunlarının neler olduğu konusunda GÖREV muhabirleri kunduru işçilerini ziyaret ettiler. Bu ziyaret sırasında kundura emekçileri sorunlarını şöyle dile getirdiler.

Ahmet KUYUCAK:

Mesleğe ortaokul birinci sınıftan ayrıldıktan sonra çırak olarak başladım. Üç yıl çıraklık, iki yıl ara işçilik yaptım, şimdi kalfalık yapıyorum. Günde 12-13 saat çalıştığım oluyor sigortam yok. Çalıştığımız yerler havasız susuz yerler. Kullandığımız yapıştırıcılar bizi zehirliyor, günden güne ömrümüzü kısaltıyor. Hepsinden önemliside geçim derdi.

Mustafa DEĞİRMENCİ:

Hammadde üreten büyük şirketler zam üstüne zam yapmaktalar. Bugün bir desimetre kare deri 60 TL., Bir kg. kösele 230 TL.'dır. Geçen Ramazan bayramından önce 55-60 TL. olan EPA taban bugün 105-110 TL'dır diğer malzemeler için de durum böyle. Fiyatlar günden güne artıyor. Diğer yandan ayakkabı sattığımız büyük tüccardan da zam alamıyor arada ezilip kalıyoruz hele hele şimdiye kadar sadece hammadde üreten şirketler bir de spor ayakkabı üretimine başlayınca durumumuz daha da kötüleşti.

Sabahattin AKBAŞ:

Bu meslekte 38 yıldan beri çalışıyorum. Kundurucalığa çok ufak yaşlarda başladım. Sağlıksız ve zor çalışma koşullarında senelerdir çalışıyoruz. Ne yemek saatimiz belli ne dinlenme saatimiz. Bir de yeni bindiren zamlar karşısında ne yapacağımızı şaşırdık. Aldığımız ücretlerin yanısıra bir de iş güvenliğimiz olsa.

Ahmet DOĞAN:

Bu meslekte 14 seneden beri çalışıyorum. Aldığım paranın bugüne kadar bir kuruş hayrını görmedim. Çoluk çocuk bu şartlarda ne yapar, nasıl geçiniriz. Kimsenin bizi düşündüğü yok. Burjuva partileri bizden oy almaya geldiğinde ise bizden iyisi yok. Bence kundura işçileri çok örgütsüz. Ürettiğimiz ayakkabı mağazalarda bu kadar pahalıya satılırken, kundura işçileri olarak biz de emeğimizi pahalıya satmalıyız. Bu yoksulluk kader değil, örgütlenmek gerek.

Cahit ATIŞ:

Kalfalarda çıraklar da haklı, zam istiyorlar, hak istiyorlar. Ama biz de haklıyız. Deri fiyatlarına, siliksiyona yapılan zamlar bizim canımıza okudu. Biz ucuza ayakkabı mal etmeye çalışıyoruz, onlarla bu zamlarla pahalı ayakkabı giyeceksiniz diyorlar. Aracılar, tüccarlar, büyük kavaflar. Bizim sırtımızdan para kazanırken, büyük firmalar EFA, DERBY piyasayı allak bullak ediyorlar. Ayakkabı fiyatlarındaki bu artışın sebebi hükümet ve büyük sermayedir.

TİP Programından

"....Zanaatkârlığın önemli bir bölümü son 15 yıldır muazzam bir yıkıntı süreci içindedir. Kapitalizm bu emekçileri bir yandan ortadan kaldırıp işçileştirirken, öte yandan kapitalist üretimin yeni gereklerine uygun yeni orta sınıf kesimleri yaratmaktadır...

".... Küçük burjuva emekçi sınıflar ayakta kaldığı sürede ise, ham madde, araç, gereç ve kredi yetersizliği, pazarlama imkanlarının sınırlı olmasının yarattığı güç koşullar altında ezilmektedirler.."

Yenişehir'deki DOSAN Fabrikasında sarı sendikaya karşı çıkan temsilci atıldı

Görev okuyucuları Yenişehir'de kurulu Dosan Konserve fabrikasındaki sömürü mekanizmasının içyüzünü bilirler.

İşçiler kendilerini satan AP işçi kolunda görevli baştemsilcinin görevden alınması için aralarında imza toplarlar. İmza toplamada başı çeken Fahrettin Filiz' dir. Fahrettin Filiz'in İşçi-Kültür Derneği Yenişehir şubesi kurucusu olmak, TÖB-DER'e girip çıkmak, TİP'lilerle konuşmak gibi suçları da vardır.

Son olay baştemsilciden "çok memnun olan", işçilerin başına bela kesilen personel şefini telaşlandırır. Personel şefi ve baştemsilci alelacele "malum işler" için sendikanın Bursa şubesine giderler. İşçileri satmakla ünlü şube başkanı kendisine düşen görevi layıkıyle yerine getirir. Fahrettin Filiz'i sendika temsilciliğinden alır. Bundan sonrası bellidir. Çok geçmeden "bayram ikramiyesi olarak" Fahrettin Filiz'in işine son verilir. Kendisiyle görüşülen Fahrettin Filiz bu konuda şunları söylüyor: "Yapılan haksızlıklara karşı çıktığım için, arkadaşlarımı satmadığım için işten attılar. Bu zamana kadar birçok arkadaş haksız yere çıkartıldı. Sendika hiç ses çıkartmadı. Bizler başımıza bela olan sarı sendikalardan kurtulmalıyız. Sendikamızda söz sahibi olmalıyız. Neden, nasıl sömürüldüğümüzü öğrenmeliyiz. Bunun için kendi partimizde biraraya gelmeliyiz"

Sarı sendika patron işbirliği sonucu işten atılan işçi temsilcisi Fahrettin Filiz

TİP "Sarı sendika çemberini kırmak emekçilerin elindedir"

Bursa Yenişehir'deki Dosan Konserve Fabrikasında çalışanilerici işçi temsilcisi Fahrettin Filiz'in sarı Tek Gıda-İş ve patron anlaşması sonucu işten çıkarılması üzerine Türkiye İşçi Partisi Yenişehir İlçe Örgütü bir bildiri yayınlayarak olayı kınamış ve işçileri sarı sendikadan ayrılarak devrimci sendikaların saflarında birleşmeye çağırmıştır.

TİP Bildirisinde işçi temsilcisi Fahrettin Filiz'in sınıfının mücadelesine inanmış bir işçi olduğu ve işçiye ihanet eden sarı sendikacıların karşısına dikilip hesap sorduğu belirtilerek her türlü baskı ve tehditten yılmadığı bu nedenle de sarı sendika tarafından patrona ihbar edildiği bildiriliyor.

TİP bildirisinde daha sonra özetle şöyle deniyor:

"İşçi arkadaş bu ne ilk, ne son kıyımdır. Ve sen sarı sendika çemberini kıramadıkça işçinin söz ve karar sahibi olma ilkesini hayata geçiremedikçe kıyımlar da sürer.

Sana ihanet edenlere seni temsil yetkisini verme. Senin gücün örgütlü oluşundan gelir. Sarı sendika çemberini kırmak elindedir. Bütün korkuları da bu sebeptendir. Sınıf sendikasıda örgütlenerek daha yüksek ücretle, iş garantisi, iş güvenliği elde edebilirsin. Ama kesin kurtuluşun işçi sınıfının iktidarındadır. Tüm emekçilerin kurtuluşu işçi sınıfının iktidarında, sosyalizmde olacaktır."

GÖREV'e mektuplar

Devlet İstatistik Enstitüsü emekçileri üzerinde oynanan oyunlar

Dünya sosyalist hareketine küfreden, devrimcilik maskesi altında, özünde burjuvazinin kuyrukçuluğunu yapan Mao'cu Aydınlık Gazetesi 17.9.1978 tarihli sayısının 4. sayfasında örgütümüz TÜM-DER'e asılsız suçlamalarda bulunmuştur.

Şöyleki, yövmiyeli personelin kadroya geçmesi için zorla TÜM-DER'e üye yapılmak istendiği söylentilerine yer verilmiştir. Mao'cular, bu gibi asılsız suçlamalarla Devlet İstatistik Enstitüsü'ndeki örgütlü mücadelemizi engellemek istiyorlar. Buna rağmen ekonomik-demokratik mücadeleyi kararlı bir şekilde sürdürmektedirler. DİE'de çalışan sosyalistlere siper alan Mao'cular goşistler ve CHP'liler bu tür tahribatla bir yere varamıyacaklarını bilmelidirler.

Aydınlık Gazetesi aynı tarihli yazısında "MC döneminde komandolar vardı, şimdi yerini TÜM-DER'liler aldı" diye gerçek dışı beyanlarla lafazanlık etmektedir. Biz Bilimsel Sosyalistler olarak bu sapık akımların gerçek yüzlerini kitleler önünde teşhir etmişizdir.

Bu saldırıları karşı biz sosyalistler, örgütlü mücadelemizi sürdürerek TÜM-DER'in hedefine ulaşmasını sağlayacağız.

Temel haklarımızı alabilmek için örgütümüzü güçlendirelim.

Grevli-Toplu sözleşmeli sendikal haklarımızın alınmasına kadar her türlü hakkın kazanılması için birleşmek, örgütlenmek tek yoldur.

Bu da örgütümüz TÜM-DER'den geçer.

Savaş Büyükkaya
Ankara

Emeklilik maaşı sorunu

Önce GÖREV'e emeği geçen arkadaşlara Selamlarımı iletirim.

Mektubumu GÖREV'de okuduğum bir yazı üzerine yazıyorum. Okuduğum o yazıda yaşlı bir dedenin, Rahim Dede'nin emeklilik maaşını almak için çırpınıp durduğunu, maaşını almak için haftalarca uğraştığını yazmıştınız.

O dede yaşlı haliyle çırpınıp dururken bir başkası hali vakti kötü sayılmayacak bir kadın emeklilik maaşını hiç uğraşmadan bir saatte alabiliyor. Sakın şaşırmayın çünkü o kadıncağızın oğulları CHP'li. CHP'nin iktidarıda, adamlarıda çıkarcılardır. CHP'den çıkar sağlamayacak olduktan sonra öldürsen gitmez oraya.

İşte arkadaşlar, Rahim Dede gibi binlerce yoksul, yaşlı kadın ve erkek aç ve yatacak yersizken maaş alamıyorda, hali vakti yerinde olan biri tıkır tıkır parasını alıyor.

KAZIM KARACA
Gaziantep Düztepe

BAŞAK

Köy emekçilerinin örgütlenmesi gelişiyor

İşçiler yüzlercesi, binlercesi bir arada çalışan emekçiler olarak toplumun örgütlenmeyi en kolay ve önce gerçekleştiren kesimi. İşçi sınıfının örgütlü mücadele geleneği kapitalist toplumun tarihi kadar eskilere dayanıyor. Türkiye'de de işçi sınıfının örgütlü mücadelesi yüz yılı aşkın bir geçmişe uzanmaktadır. Kapitalist toplumda sömürüyü sınırlandırmak, çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirmek için yürütülen mücadele, zamanla bir üst örgütlenme biçimine ulaştı. İşçi sınıfı kendi sınıf partisini kurdu. Partisi ile sömürüyü sınırlandırma mücadelesini, sömürüyü ortadan kaldırma mücadelesine dönüştürdü. İşçi sınıfı şimdi hem sendikaları ile çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirmek için, hem de partisi aracılığıyla iktidarı almak için çalışıyor.

İşçilerin örgütlü mücadelesi diğer emekçi sınıf ve tabakaları da etkiliyor. Öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar, öğrenciler örgütlendiler. Köylü kitleleri de örgütlü mücadele konusunda önemli adımlar atıyorlar. Geçenlerde günlük gazetelere de yansıyan bir haber GÖREV' de de yer aldı. Trakya'da köylüler yıllardır kamuya ait toprakları işgal altında tutan, çevre köylülerinin haklarını gasp edenlere karşı bir mücadele başlattılar. Hep birlikte toprakları sürdüler. Bu tür olaylar Türkiye'de ne ilk, ne de sondur. Köylünün toprağa özlemi sürdükçe bu tür olaylar da sürecektir. Ne var ki bu sefer köylülerin hareketi ileri bir adımı önceden atarak başladı. Yıllardır sonuçlanmayan davadan yararlanarak kamuya ait toprakları ekip biçen ağalara karşı örgütlü mücadelenin gereğini anlayan köylüler önce örgütlendiler. Kurdukları kooperatifte güçlerini birleştirdiler. Tek tek yapamadıklarını, güçlerini birleştirdikleri zaman yapabileceklerini öğrenmişlerdi.

Şimdi yurdun dört bir yanında kapitalistlerin, büyük toprak sahiplerinin, ağaların baskı ve sömürüsüne karşı yoksul köylülerin, küçük üreticilerin örgütlenmesi gelişiyor. Köy emekçileri kendi içlerinde örgütlenmelerini geliştirir, birlikte davranırken, bilinçleniyorlar. Kapitalist toplumda egemen sınıfların baskı ve sömürü altında tuttuğu diğer emekçilerle de birlikte olarak kurtulacaklarını kavrıyorlar.

İşçi sınıfı, onun sosyalist partisi her türlü baskı ve sömürüye karşı mücadele ettiği için aynı zamanda köy emekçilerinin de partisidir. Köy emekçilerinin sömürüye karşı mücadelelerini, toprak isteklerini sonuna kadar destekliyor. Yurt çapında bir toprak ve tarım reformu yapılmasını, toprağa bağlı köleliğe son verilmesini istiyor. Bu nedenle de işçilerle köylülerin birliği günden güne pekişiyor. İşte sömürücülerin korkusu da burada.

Gündüz MUTLUAY

LİCE HALKI 4'NCÜ KIŞI DA ÇADIRDA BEKLİYOR

● TİP Lice İlçe Başkanı "deprem ve benzeri olaylar emekçilerin yaşamlarının bir parçası olarak sunulmaya çalışılırken, benzer olaylar burjuvazi için bir kader olmuyor" dedi.

1976 yılının Eylül ayında Diyarbakır'ın Lice ilçesinde meydana gelen deprem sonunda çağın en kötü yerleşim koşullarında yaşayan onbini aşkın emekçi ve çocukları yaşamlarını yitirdi, bir o kadarı da evsiz kaldı. Depremden sonra işbaşına gelen hükümetler Lice halkına pekçok vaatte bulundular. Seçimlerde bütün partiler halka umut dağıtmaktan başka bir şey yapmadılar. Licelilere yabancı ülkelerden ithal edilen barakalardan başka bir şey gönderilmedi. Bu barakalar felaketzedelerin konut sorununu çözmek bir yana daha da ağırlaştırdı Bu arada bir çok müteahhit milyonlarına milyon kattı.

Bugün Lice'nin Muradiye ve Cammikebir mahalleleri halkı depremin yerlebir ettiği mahallelerde mağara benzeri oyuklar açarak yaşamlarını sürdürüyorlar. Donarak, hastalanarak, sefalet içinde geçecek dördüncü kış mevsimi Lice halkını bekliyor. Verilen bütün vaatlere rağmen bu kış için hiçbir tedbir alınmamış.

Bu konuda Türkiye İşçi Partisi Lice İlçe Başkanı depremden sonra olup bitenleri ve halkın sorunlarını dile getiriyor.

"Türkiye deprem bölgesi üzerinde olduğu halde hiçbir tedbir alınmıyor. Erzincan, Van, Varto ve Lice depremleriyle bunun acı sonuçları yaşandı. Oysa aynı deprem kuşağı üzerinde bulunan başka ülkelerde ise depremin sonuçları Türkiye'deki gibi olmuyor. Farklılık ülkelerin ekonomik gelişmişlik düzeylerine bağlı. Deprem ve benzeri doğal afetler ekonomik bakımdan az gelişmiş ülkelerde en çok kayıplara yol açıyor.

Deprem ve benzeri olaylar emekçilerin yaşamlarının bir parçası olarak sunulmaya çalışılırken benzer olaylar burjuvazi için bir kader olmuyor.

Türkiye'de de durum böyledir. Her depremden sonra gelmiş geçmiş iktidarlar vaatlerden öte bu konuda hiçbir tedbir almamışlardır.

Lice depreminin arkasından Van depremi gelmiştir. Oysa Lice depremi tedbir alınması için büyük bir olaydı, ama bu yapılmamıştır. Her iki depremin sonuçları, acıları büyük olmuştur.

Bu durum burjuvazinin yüzünü bir daha açığa çıkarmaktadır. Devlet burjuvazinin elinde oldukça halktan yana bir tedbir beklenmemelidir. Güncel görev ülkenin politik demokratikleşmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin geliştirilip korunmasıdır. Depremin ve benzeri doğal afetlerin korku olmaktan çıkması, insanların yaşam hakkının gerçekleşmesi sosyalizmle olur."

Zamlı okul kitaplarını alabilmek için saatlerce hatta günlerce kuyruğa girmek, beklemek gerekiyor. Bu duruma ne karışan var, ne de denetleyen...

"Üç çocuğun okul masrafı için kışa borçlu girdik"

● GEÇEN YILA ORANLA KİTAP FİYATLARI YÜZDE 30-35 ORANINDA ARTTI.

İlkokullar 1978/1979 öğretim yılına geçtiğimiz günlerde başladı. İlkokulların açılmasıyla birlikte, kitapçıların önünde de kuyruklar başladı. Geçen yıla oranla yüzde 30-35 oranında artan kitap fiyatları, velileri zor durumda bıraktı. Sadece dört kitap için 75 lira ödeyen veliler, bütçelerinin olanak verdiği kadarıyla diğer yardımcı kitaplardan da almak istiyorlar. Bu konuda düşüncesini sorduğumuz bir veli şöyle yanıt verdi. "Kardeşim, sadece 4 ilk okul kitabı 75 lira tutuyor. Bunlardan başka çocuğa gerekli olan diğer kitapları da almaya kalksan 150-200 lira vermek zorundasın. Bir tek bu çocuğum olsa vereceğim, ama daha büyükleri var ortaokulda. Onların masraflarını da hesaba katmak zorundayım. Bu çocuğum ilkokula yeni başladı. Kılığı, kıyafeti, çantasına 1500 liradan fazla verdik. Üç çocuğu okula yollamak için kışa, dört beş bin lira borçla girdik."

İlkokullar açıldıktan sonra, şimdi sıra orta dereceli okullarda. Bu yüzden öğrenciler ve velilerce hazırlıklara başlandı. Kitapçıların önlerindeki kuyruğa şimdi daha yoğun olarak orta ve lise öğrencileri girdi. Zamlı fiyatlar burada da velilerin ve öğrencilerin tepkisine yol açtı. Daha önce yapılan kırtasiye masraflarından sonra yüzde 25-30 zamlı kitapları almak emekçiler ve dar gelirliler için yıkım oluyor. Ya kitapsız kalarak ya da borç para alarak bu iş hallediliyor. 180 ile 220 lira arasında değişen lise ve orta okul kitaplarına, gerekli yardımcı kitap, ansiklopedi, atlas vb. katılınca masraf birkaç misli artıyor.

Bu iddia açıklığa kavuşmalıdır

Yürüyüş Dergisine gelen bir mektupta 161 Irak'lı Kürt yönetici ve eğitmenin Türkiye'de tutuklu olduğu öne sürüldü

Haftalık Yürüyüş Dergisi'nin yayınlanan son sayısında "Hükümetten Açıklama Bekliyoruz" sorusuyla "Türkiye'de 161 Irak'lı Kürt yönetici ve eğitmen tutuklu mu?" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda derginin 5 Eylül 1978 tarihli "Büyük Katliamın Faturası Kimde?" başlıklı yazısı üzerine aldığı önemli bir mektuba yer veriliyor. Kürt Sosyalist Hareketi (KST), Kürdistan Yurtsever Partisi (KYP) Merkez Komitesi Üyesi Kemal Fuat imzasıyla aynen yayınlanan mektupta Kemal Fuat Yürüyüş Dergisi'nde çıkan yazının aynen doğru olduğunu, ancak bu katliamdan kurtulup Güneydoğu Anadolu'da aşiretlerin elinde esir olan arkadaşlarının da bulunduğunu belirtiyor.

"Bazı gerçeklerin bilinmesinde fayda görüyoruz" diyen Kemal Fuat daha sonra şöyle devam etmektedir: "Türkiye sınırını geçen 682 Kürt savaşçının tümü öldürülmemiştir. 161 üst düzeyde yönetici ve eğitici kardeşimiz özellikle seçilmiş, öldürülmeyip tutuklanmış, rehin olarak saklanmışlardır. Biz bu kardeşlerimizin kurtarılması için sizin de yardımcı olmanızı diliyoruz. Bu arkadaşlarımızın görevleri şunlardır:

Ali Askeri: Kürtlerin Yurtsever Birliği (KYB), politbüro üyesi, Kürdistan Sosyalist Hareketi (KSH) Genel Sekreteri, Tahir Eli Vali Beğ: KYB ve KSH Politbüro üyesi, Dr. Halid Sait: KYB Merkez Komitesi ve KSH Politbüro üyesi, Seyid Kaka: KYB ve KSH Merkez Komitesi üyesi, Şeyh Hüseyin: KYB Merkez Komitesi üyesi, ve dünya yezidilerinin dini lideri, Şeyh Ali: KYB Merkez Komitesi Üyesi, Adil: KYB Merkez Komitesi Üyesi, Mülazım Ömer: KYB Merkez Komitesi Üyesi

Kürdistan Demokrat Partiden: Mülazıl Fuat Çelebi: KDP Hazırlık Komitesi Merkez Yönetim Kurulu üyesi, Mülazım Kamil: KDP Hazırlık Komitesi Merkez Yönetim Üyesi, Mülazım Karanı: KDP Hazırlık Komitesi Merkez Yönetimi üyesi ve 150 askeri politik eğitici."

Kemal Fuat mektubunda daha sonra tutuklu bulunan 161 üst düzeydeki arkadaşlarının hayatlarından endişe ettiklerini de belirterek, "Çünkü, Türkiye'ye zırnık petrol vermeyen Irak yöneticileri bu olayın hemen arkasından Ankara'ya koşarak vanaları açacaklarını müjdelemişlerdir. Acaba neyin karşılığında bu bonkörlük gösterisi yapılmıştır? Irak halkının büyük mücadeledeki umudu bu 161 yönetici yiğidin başları karşılığında mı?" demektedir.

Yürüyüş Dergisi daha sonra, 5 Eylül sayısında verilen haberle birlikte Kemal Fuat'ın açıklamasının yetkili makamlar tarafından derhal açıklığa kavuşturulması gereken olgular olarak görüldüğünü belirterek hükümetin ve başbakanın en kısa zamanda bir açıklama yapmasının beklendiğini yazmaktadır.

Anayasa "Angarya yasak" derken

Yeni infaz yasası mahkumları asgari ücretten de daha az bir ücretle "ücretli köle" durumuna getiriyor

Hükümlü işçilerin sendikal haklardan yararlanamaması ve işverenin şikayeti üzerine işten çıkarılmaları halinde ceza indiriminden yararlandırılmamaları, işverenin, tüzüğün ilişkin 84. maddesini bir tehdit aracı olarak kullanmasına olanak vermektedir.

İşyerindeki sendikal örgütlenmenin nicel gelişmesini önleyerek gücünü kırmak ve etkinliğini azaltmak için işveren hükümlü işçileri bir koz olarak kullanabilmektedir.

Grev hakkının kullanılması, hükümlü işçiler sayesinde önlenebilecek; grevde üretimin durdurularak işverenin zorlanması unsuru ortadan kalkacaktır. Böylece işverenler en az lokavt kadar, belki de daha etkin bir silah ele geçirmiş olacaklardır.

Sorunun özü hükümlü işçilerin vesayet altında olmalarında yatmaktadır. Vesayet ya da vasilik konularına açıklık getirilmesi, uygulamadaki olumsuzluğu ortadan kaldırabilecektir. Hükümlü işçilerin çalışmalarına ilişkin vasiliğin onun işçilik niteliğinden doğan haklarını en iyi biçimde savunacak olan sendikalara verilmesi gerekmektedir.

Böylece hem angarya sona erebilecek, hem de sendikal hakların özüne yönelen tehlike ortadan kalkacaktır."

"Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanuna 3 Ek Madde ile Geçici 7. Maddeye Bir Fıkra ve Bir Geçici Madde İlavesine Dair" 2148 sayılı yasa yürürlüğe girmiştir.

Bu yasanın uygulanmasında ortaya çıkan durumu inceleyen Türkiye İşçi Partisi Hukuk Bürosu yaptığı açıklamada, bu yasanın "bu yolda ileri bir adım" olduğuna dikkati çekmiş, ancak uygulamanın ilk örneklerinin bu adımın önemli ve tehlikeli sakıncalar taşıdığını belirtmiştir. Bu konuda yapılan açıklama aşağıdadır.

"Hükümlülerin özel teşebbüse ait işyerlerinde çalıştırılmaları sonucunda Cezaevlerinde adlarına depo edilen günlük ücret asgari ücretin çok altındadır. Bugünkü uygulamada bu miktarın 13 liraya kadar düştüğü tesbit edilmiştir.

"... Uygulamada ücretlerden kesilen sigorta primleri ,

Yasa gereği, 'hali vakti yerinde olanlardan' cezaevinde yiyip içtiklerinin karşılığı olarak kesilen 'iaşe bedeli':

Cezaevi döner sermayesi için yapılan kesintiler hükümlü işçinin ücretinin yüzde 90'ını aşmaktadır. Bu durum anayasa ve yasalarla çelişmekte, çalıştırılan hükümlülerin asgari ücretin çok altında bir ücretle 'ücretli köle' durumuna getirilmeleri sonucunu doğurmaktadır.

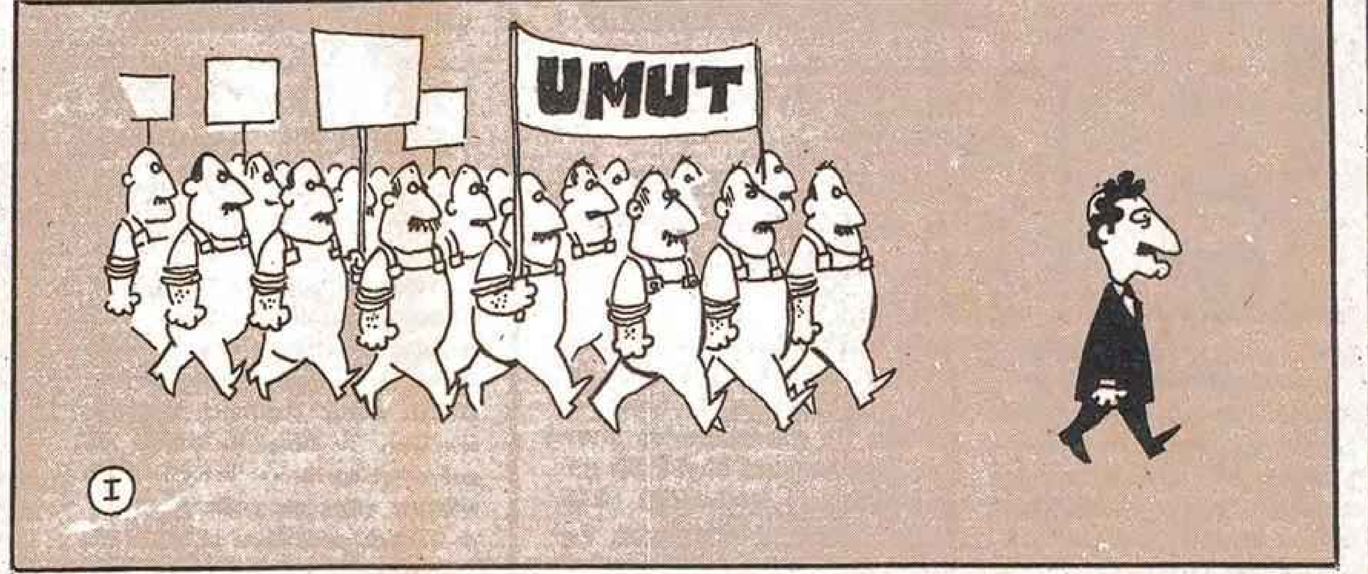
Ayrıca her ilde ayrı bir uygulama yapıldığı ve kesintilerin keyfi olduğu tespit edilmiştir. Sonuçta ortaya çıkan durum, hükümlü işçilere anayasaya aykırı olarak ANGARYA yaptırıldığıdır.

Başbakan Ecevit işçi, emekci kitlelerin taleplerini gerçekleştirmek için gereken adımları atmadı

Ecevit soldan getirilen eleştirileri cevaplandıramayınca sağa çekiliyor

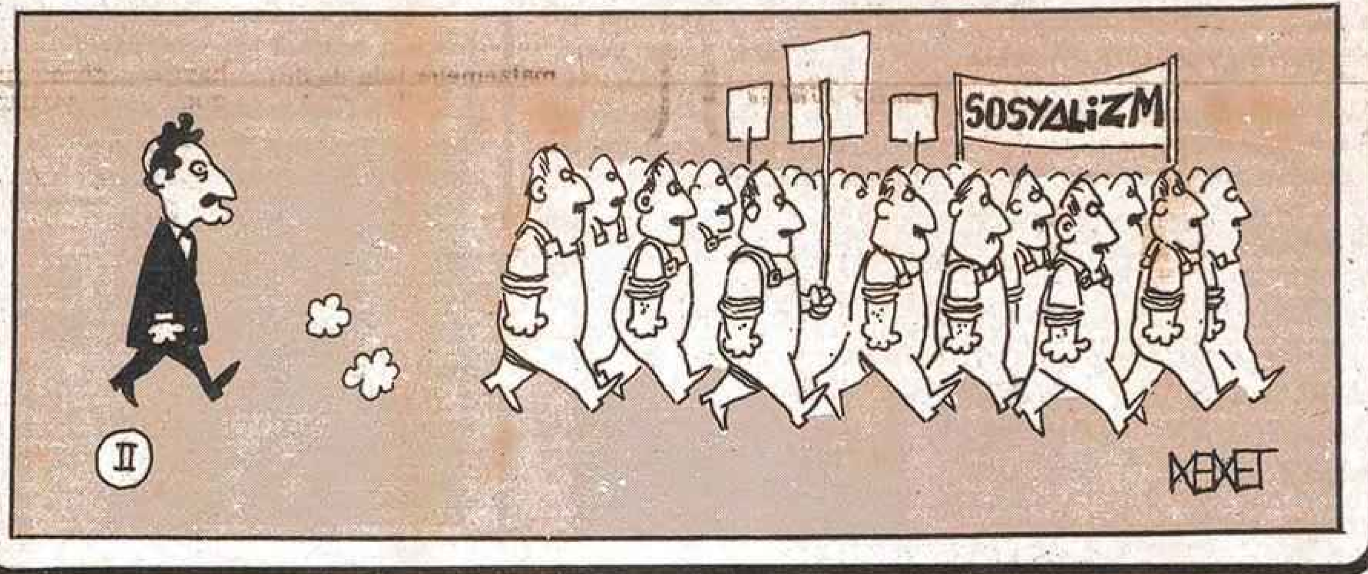
Seçimler boyunca ve hükümet oluncaya kadar işçi ve emekçi kitlelerin bütün taleplerini gerçekleştireceğini vaad eden CHP ve onun Genel Başkanı Ecevit şimdi burjuvazinin sorunlarını çözümlüyor. Bu çözümlerin faturası da emekçilerin sırtına yükleniliyor. Kendisine oy veren emekçi kitlelerin ileri taleplerini göz ardı etmek için de Ecevit, partisinin küçük kurultayında yaptığı konuşmada hiç de ciddi olmayan sözlerle sosyalist hareketi küçümsemeye çalıştı. Oysa başbakanın yapması gereken artık daha ciddi cevaplamaktır eleştirileri.

Türkiye İşçi Partisi hükümetin programı, uyguladığı politika, aldığı kararlar üzerine işçi ve

emekçilerin çıkarları açısından sürekli olarak eleştiriler getirmektedir. Eleştirilerle birlikte ne yapılması gerektiğini de açık açık ortaya koymuştur. Bu eleştirilere cevap verememek eleştirilerin haklılığını bir kere daha göstermiştir. Ecevit'in Partisinin küçük kurultayında yaptığı konuşma da bu açıdan sosyalist hareketin haklılığının bir ifadesidir. Bu eleştirilere cevap veremiyen sola çatan, sosyalist hareketi küçümseyen konuşmalar yapmaya başladı.

Sosyalist hareket işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin çıkarları açısından yapılması gerekenleri, hükümetin yapmak zorunda olduğu şeyleri bir bir ortaya koydu. Hükümetin emperyalizmle ve büyük burjuvaziyle uzlaşan politikasını her somut olayda sergiledi.

Emekçiler için sorunlarla yüklü bir kara kış geliyor

1978 Türkiye'sinde, ormanlık dağlık bölgeleriyle, köyleriyle Anadolu kırlarına, milyonlarca insanın tüm güçlükler içerisinde yaşadığı gecekondularıyla, emekçi semtleriyle kentlere çetin ve zorlu geçecek bir kış yaklaşıyor. Milyonlarca kent ve kır emekçisi yaklaşan karakışın hem yeni sorunlar getirdiğini, hem de varolan sorunlarını daha da ağırlaştırdığını görüyor.

* Yoksulluğun en ileri aşaması olan işsizlik,
* Sağlıksız ve elverişsiz konutlar,
* Beslenme yetersizliği ve bozukluğu,
* Çalışma koşullarının ağırlaşması, ulaşım olanaklarının kötüleşmesi,
* Koruyucu ve iyileştirici sağlık önlemlerinin yetersizliği

Bütün bu sorunların arkasında Türkiye kapitalizminin buhranları ve çözümsüzlüğü yatıyor.

Tüm bu sorunların çözümü, elbetteki insanın insan tarafından sömürüsünün ortadan kalktığı düzende. Sosyalizmde.

İşçi ve emekçi kitlelerin gerçek kurtuluşu sosyalizme ise daha bu günden örgütlenmeyle, kendi partimizde Türkiye İşçi Partisi'nde örgütlenmeyle ulaşılır.

Emekçi halkın örgütlü mücadelesi ile otobüs sorununun bir bölümü çözümlendi.

Kocamustafapaşa emekçi halkı otobüs sorununu örgütlü gücüyle çözdü

Bir süre önce Türkiye İşçi Partisi Fatih İlçe Örgütünün öncülüğünde, Koca Mustafa Paşa - Taksim hattına belediye otobüsü konulması için başlatılan ve Koca Mustafapaşa'lı emekçi halkın da gerek aktif, gerek imzalarıyla katıldıkları kampanya başarılı bir şekilde sonuçlanmıştır. Koca Mustafapaşa - Taksim otobüs hattı sefere açılmıştır.

Ulaşım sorununun, giderilebilmesi için başlatılan çalışmalar şu üç noktada toplanmıştı:

— 35 nolu otobüs hattının semtin orta kısımlarına kadar girmesi.
— 35 A nolu otobüs hattının son durağa gelmeden Silivri Kapı'ya uğraması,
— Koca Mustafapaşa - Taksim hattına otobüs seferi konması.

Bu hedeflerden birincisi, yolların darlığı ve bölgede yapılacak istimlak çalışmaları yüzünden gerçekleşmedi. İkincisi ise 35 B nolu otobüs seferinin başlamasıyla gerçekleşti. Üçüncü hedef olan Taksim otobüs hattı ise gereksiz olarak nitelendi. Daha sonra başlatılan imza kampanyası semt halkının çoğunlukla katılmasıyla güçlendi. Bu toplanan imzalarla tekrar müracaat edildi. İlk verilen cevaplar olumsuzdu. Ancak işin peşi bırakılmayıp, bu seferin semt halkı için önemi defalarca vurgulanınca, sonunda otobüs sefere konuldu.

İşçi ve emekçi kitlelerin bu mücadelelerinde Türkiye İşçi Partililer daima onların yanında olacak, onların somut istemleri ve önerilerinin yaşama geçmesi için çalışacak onların örgütlü bir mücadele içinde olmalarını sağlayacaktır.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV

DİSK MADEN-İŞ SENDİKASINDA YÖNETİMİ ANTİ DEMOKRATİK TÜZÜK UYGULAMALARLA ELİNDE TUTAN YÜRÜTME KURULU, SENDİKAYI ZAAFA DÜŞÜRDÜ. MADEN-İŞ YÜRÜTME KURULU KENDİLERİNE MUHALİF OLAN İŞÇİ ÖNDERLERİNİ İŞVERENLERLE ANLAŞARAK FABRİKALARDAN ATTIRMAYA KADAR VARAN BİR İHANETİN İÇİNDEDİRLER.

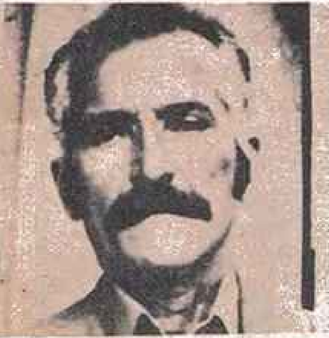
BİR GRUP GERİCİ VE EMPERYALİZMİN AJANI MAOCULARIN KURDUĞU SAHTE DEVRİMCİ MADEN-İŞ ADINDAKİ SENDİKA İŞÇİ SINIFININ İLERİCİ SENDİKAL HAREKETİNE SALDIRIYOR. İŞÇİ SINIFININ EN SAVAŞÇI ÜYELERİ, MADEN-İŞ'Lİ İŞÇİLER HEM BU GERİCİLERE HEM DE SENDİKAYI BU DURUMA GETİREN SAHTE SOSYALİST YÖNETİCİLERE HAKETTİKLERİ CEVABI VERİYOR.

Maden-İş'te birlik ve demokrasi mücadelesi

Kemal Türkler, Şinasi Kaya, Mehmet Ertürk, Halit Erdem, Murat Tokmak ve Bahtiyar Erkul'dan oluşan Maden-İş Yürütme Kurulu, daha önce birlikte çalıştıkları en mutemet adamları olan Hakkı Öztürk ve ekibiyle karşı karşıya görünmektedirler. Aslında bugün karşılıklı yaptıkları bütün suçlamalar, bütün kavgalar daha önce ortak yapılan işleri örtmeye yetmemektedir. Sahte Devrimci Maden-İş sendikası adına Maden-İş'i bölmeye, parçalamaya çalışan, maocu ajanlarla birlikte işçi sınıfına saldıran Hakka Öztürk son kongreye kadar Kemal Türkler ve Yürütme Kurulu ekibinin en güvenilir adamları idi. Sosyalistlerin sendikadan ve işyerlerinden atılması için bütün girişimleri ortak yaptılar.

Maden-İş'in bilinçli, yiğit işçileri kendilerine sosyalistim diyen hem de gerçek sosyalistleri işverenlerle anlaşarak işten attırmaya kadar varan bu yöneticilere, hem de gerici-Maocu ajanlar ittifakına karşı Maden-İş'de demokratik bir yönetim kuracaklardır.

İŞÇİ ÖNDERLERİ NE DİYOR?

Ahmet ERZURUMLU

MADEN-İŞ ÜYESİ 25. BÖLGE-GEBZE.
MEMSAN İŞYERİNDEN, MESS GREVİNDEN SONRA 90 KİŞİ İLE BİRLİKTE ÇIKARILDI.

Maden-İş'in bugüne gelmesinden, bugünkü Maden-İş yöneticileri sorumludur. Daha MESS grevleri sırasında bugünkü yöneticilerin eksiklikleri ortaya çıktı. Grevde ön saflarda mücadele veren işçiler grevden hemen sonra işten çıkarıldıklarında sendika yöneticileri hiç buna eğilmediler.

İşverenin zarar ettiğini beyan ederek işletmeyi kapatması karşısında sendikadan hem işçi arkadaşlarımızın tazminatları için hem de işverenin durumunu tespit için hesaplarla ilgili bir uzman istedik, Sendika Yöneticileri hiç ilgilenmediler.

Bir sendika yöneticisi işçinin günlük somut sorunlar ile ilgilenmiyorsa sendikayı sadece kendi geleceği için koruyorsa, o sendikada tabanda huzursuzluk var demektir.

Tabanın söz ve kararları sadece tüzükte kalan bir madde. Tabanın seçtiği temsilciler çeşitli antidemokratik tüzük oyunları ile görevlerinden alınıyor veya tabanın büyük bir çoğunluğunun istemediği kişi bölge temsilcisi olabiliyor. Sadece Yöneticilerin düşünceleri önemli. Tabandan, gelen seslere kulak tıkanıyor.

Bu yöneticiler iş başına geldiğinden beri sendika hem işyeri hem de üye kaybetti. Gebzede uzun süre bölge açılmaması Otomobil-İş gibi bir sendikanın güçlenmesine yol açtı. Bugünkü Maden-İş yönetimi sendikamızın itibarını sarstı.

Yöneticiler değişmeli sendika ve Maden-İş düşmanlığı sadece patronların işine yarar. Görevimiz, bu işkolunda tüm işçileri Maden-İş te toplamak ve bugünkü yöneticilerin değişmesi için çalışmaktır.

Şevket DEMİREL

İZMİT RABAK İŞYERİ BAŞTEMSİLCİSİ 1969'DAN BU YANA MADEN-İŞ ÜYESİ 15-16 HAZİRANA KATILDI.

MESS grevleri bitirildiğinde imzalanan toplu sözleşme işçi arkadaşlarımızı memnun etmedi. Şükrü Özbayrak ve Hakkı Öztürk'ün kurdukları sözde Devrimci Maden-İş sendikası bu hoşnutsuzluktan yararlanmak istedi. Biz işyerimizde bu eğilimle mücadele ettik. Maden-İş de kalmak gerektiğini ve haklarımızı sendikamızın bütünlüğünü zedelemeden korumamız gerektiğini savunduk. Maden-İş'den ayrılma eğilimini önledik. Baştemsilci ve temsilcilerini bir kısmının görevlerinden ayrılması üzerine yapılan seçimlerde baştemsilci seçildim. Diğer temsilci işçi arkadaşlarımla birlikte sendikamızın güçlenmesi için, demokratikleşmesi için mücadele ediyoruz.

Ne varki bu maocu-gerici provakasyonu önlemek için sendikamızı zaafa uğratacak, bozguncuların işine yarayan anti-demokratik uygulamaların sona ermesi gerekir.

Biz İzmit Rabak temsilcileri olarak bu konuda gerekli adımları atmakta kararlıyız. Nitekim MAHA Ajansında yayınlanan Bölge Temsilcisi Celal Alçınkaya'nın görevden alınmasıyla ilgili haber üzerine Yürütme Kuruluna bir uyarı yazısı gönderdik. Bugün Celal Alçınkaya'nın görevden alınması Maden-İş düşmanlarınca kullanılmakta, onlara fırsat yaratmaktadır. Bu türden anti demokratik uygulamalar sendikamızı zaafa uğratmıştır. Tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesi ile bağdaşmaz. İşçilerin oyları ile ve demokratik usullerle seçilen temsilci ve yöneticileri görevden almak, ihraç etmek demokratik sendikacılıkla bağdaşmaz.

Maden-İş üyeleri de hiçbir zaman bu tür anti demokratik uygulamaları hoşgörmediler.

Mehmet DEMİRCİ

(MADEN-İŞ ESKİ BURSA 13. BÖLGE TEMSİLCİ VEKİLİ) MADEN-İŞ ÜST YÖNETİMİ TARAFINDAN GÖREVDEN ALINDI.

Bugün sendikamız Maden-İş'in içinde bulunduğu buhran sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinin çiğnenmesi, her türlü anti demokratik yöntemin meşru sayılması anlayışından doğmuştur. Sosyalist işçiler, temsilciler ve sendika yöneticilerinin anti demokratik yöntemlerle görevden alınmaları, sendikadan ihraç edilmeleri sendikamızı zaafa uğratmıştır. Bugün maocuların ve her türden gericilerin Maden-İş'e yönelttiği saldırının zemini yönetimi ele geçirmiş olanların uyguladığı bu yanlış politikadan yararlanmaktadırlar.

Gelinen bu noktadan çıkış yolu vardır. Sendikamızın yeniden sınıf mücadelesinin etkin ve güçlü sendikası haline getirmek elbette mümkündür. Nitekim sosyalistlerin bu amaçla yürüttüğü mücadele güç kazanmaktadır. İlerici işçilerin durumu açıkça görmeye başlaması gelişip yaygınlaşmaktadır.

Gerici saldırı ve maocu provakasyon da boşa çıkarılacaktır. Bugün sendikanın yönetimini ele geçiren grubun yanlışları karşısında çözüm sendikadan ayrılmak değildir. Hiç evi sivrisinekler kapladı diye ev yakılır mı? Yapılması gereken açıktır: sivrisineklere karşı DDT yaparsınız. Bu dert biter, ev de kurtulur.

İşte Maden-İş'de yapılması gereken de budur. Örgütümüze zarar vermeden, yıkıp parçalamadan yönetimdeki işgalcileri uzaklaştırmak gerek. İşçi sınıfı bunu mutlaka başaracak.

Turgut BOZGÜL

MAYIS 1977'DE İŞTEN, AĞUSTOS 1978'DE DE SENDİKADAN ATILDI.

Burjuvazi işçi sınıfının gücünü kırmak, bölmek için her türlü yolu deniyor. DİSK'i CHP'lileştirmeyi önemli ölçüde başardı.Tabii yalnız yönetim kademesinde. Şimdi de DİSK'in omurgası Maden-İş'i bölmeye çalışıyor. "İlerlemeci" denilen oportünist Maden-İş yöneticilerinin bugüne kadar sürdürdükleri anti demokraik uygulamalar, işverenlerle anlaşıp işçi çıkarmaya kadar varan uzlaşmacılık burjuvazinin bu amacını gerçekleştirmesini kolaylaştırdı.

Maden-İş'in karşısına önce Otomobil-İş sendikası çıkarıldı. Bu tutmayınca şimdi de Şükrü Özbayrağın başkanlığındaki Devrimci Maden-İş piyasaya sürüldü. Adından başka devrimcilikle bir ilgisi olmayan bu sendika CHP'nin gerici unsurlarıyla Maocuların sendikal harekete soktukları bir kamadır. Bu sendikanın yöneticilerinden Hakkı Öztürk düne kadar "ilerlemeci" Maden-İş yöneticileri ile suç ortağı idi. Kemal Türkler, Mehmet Ertürk gibilerle uyum içinde idi. Koltuğunu kaybedince yeni bir ekmek kapısı olarak Devrimci Maden-İş'e katıldı.

Bugün işçi sınıfımızın karşısındaki görev sendikalarına sahip çıkmaktır. Maden-İş üyesi işçilerin görevi Maocu ve goşit akımların, emperyalizme ve patronlara hizmet eden bölücü provakasyonunu boşa çıkarmaktır. Görev Maden-İş içinde kalarak bugünkü uzlaşmacı, anti demokratik yönetimi işbaşından uzaklaştırmaktır. Sendikamızın demokratik bir tüzüğe ve işleyişe kavuşturularak gerçek bir sınıf ve kitle örgütü haline getirilmesidir. Bu belki çok kolay olmayacaktır. Ama işçi sınıfı bütün zorlukları yenmesini bilir. Devrimci mücadele zordur ama mutlaka başarıya ulaşır. Maden-İş üyeleri de bu mücadeleyi kazanacak bilinç ve kararlılıktadır.

Nevzat GÜNDÜZ

ESKİ ARÇELİK BAŞTEMSİLCİSİ.

"Sendikalardaki örgüt içi demokrasinin işlemediği bir gerçektir. Sendika içi demokrasinin uygulanmaması, sendikanın kitlesinden kopmasını ve beraberinde işlevini yerine getirememesine yol açıyor. Bu sorunu Maden-İş Sendikasında şöyle somutlayabiliriz.

Sendika yöneticilerinin örgüt içi demokratik işleyişi engellemek gibi anti demokratik gelişmeyi engelleyen, bağnaz tutumları, onların özel mülkiyet hırsından sınıf değiştirme ve geldikleri yeri koruma tutkusu ve özleminden başka bir şey değildir.

Sözleşmeden sonra fabrikanın kapısını bile açmamışlardır, bugüne kadar. Doğru dürüst sözleşme bile yapmıyorlar. Sınıf sendikacılığının gereğini yerine getirmiyorlar.

Fabrikalarda, işyerlerinde işçiler mukadderatlarıyla başbaşa bırakılmışlardır. Eğer temsilci uyanıksa, bilinçliyse, işçiyi arkasına alabilmişse orada bazı sorular çözülebiliyor, yoksa o da olmuyor.

İşçileri, patron karşısında yalnız bırakmıştır her zaman. Patronlarla uzlaşıp sosyalizmi lekeliyorlar. Sendikayı, kendi görüşlerindeki kişilerin oyuncağı gibi görüp, hepsinden önemlisi hiçbir muhalefet kabul etmemişlerdir. Öyleki MHP'li temsilci olabiliyor ama sosyalist, ilerici olupta yönetime muhalif olanları tasfiye ediyorlar, onlara karşı cephe alıyorlar. Bu çok yanlış bir tutumdur.

Metal-İş kolunda başka sendikalarda örgütlenmeye gitmek daha da yanlıştır. Herşeye rağmen Maden-İş dışında ayrıca örgütlenmek işçiyi böler. Sendika içinde kalıp bu tutumlara, yanlış uygulamalara karşı savaşmalıdır.

Biz işçiler topluca karşı çıkmalıyız bu tutuma. Bu mücadeleyi işçiler benimsemeli ve aktif olarak yürütmelidir."

Reha PEKÜNLÜ

BURSA MAKO İŞYERİ BAŞTEMSİLCİLİĞİ VE BÖLGE YÖNETİM KURULU ÜYELİĞİ YAPTI. DGM DİRENİŞİNDE İŞTEN ATILDI.

Maden-İş yönetimi devrimci bir sendikal örgütte mevcut olan ve örgütün yaşamasını, gelişmesini sağlıyan ilkeleri çiğnemesiyle hatalara başladı. Çiğnenen bir ilke, diğer bir ilkenin çiğnenmesini getirdi. Sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı, Maden-İş yönetimini etkisi altına alan ilerleme fraksiyonunun kendi dışındaki görüşleri reddetmesiyle ve her yol mübah politikası ile zaafa uğratıldı. Tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesi; 16 Eylül'de, grevlerde, sendika yönetimi için yapılan her kademe seçimlerinde ortadan kalktı. Sendika içi demokrasi ve gerçekçilik ilkeleri her gün çiğnenir hale geldi. Ekonomik, politik, ideolojik mücadele bütünlüğü amacından saptırılmaya uğraşıldı. Sendikal bir kuruluşa işçi sınıfının politik görevleri verilmeye çalışıldı. Faşizme ve emperyalizme karşı güç ve eylem birliğinde diğer örgütlere dayatılmak istenen öncülük ve sekter tavır sonunda; üyelerin sendikaya karşı güvensizliğini, kolay yol olan örgütten istifayı, sendikal örgütsüzlüğü ve sendikal güçsüzlüğü Maden-İş bünyesinde geliştirdi.

Bu durumda sendikanın sosyalist, ilerici işçilerine önemli görevler düşmektedir.

Sosyalist ve ilerici işçiler, tabandaki yapacakları çalışmalarda sendikanın ilkelerini hayata geçirmeye ve yönetimi bu ilkeler doğrultusunda çalışmaya zorlamak olacaktır. Her kademede yapılacak seçimlerde, yönetim kademelerine sahip çıkmak olmalıdır. Kolay yolu seçip, sendika yönetimine tepki sonucu sendikadan istifaları önlemek. Burjuvazinin oyununa gelip, devrimci laflarla değişik örgütlenmeler öneren maocu, maceracı ve sapık akımların bu girişimlerini bozmak ve açığa çıkarmak olmalıdır.

Selim MAHMUTOĞLU

TİP İstanbul İl Başkanı Merkez Yönetim Kurulu üyesi.

ESTAŞ'ta tornacı olarak çalışırken 1965 yılında Maden-İş'e üye oldu. Lokal başkanlığı, işyeri baştemsilciliği yaptı. Sendikada uzman olarak görev aldı. Daha sonra Ankara ve İzmit'te geçici olarak Bölge Temsilciliği yaptı. Birsüre vekaleten yürüttüğü Bursa, 13. Bölge Temsilciliği görevine yapılan konsey seçimleri sonucu seçildi.

"Hedef örgütte kalıp yönetimi değiştirmek olmalıdır"

Bursa örgütlenmesiyle görevlendirildiğimde Maden-İş'in Bursa Merkezinde hiç üyesi yoktu. O tarihlerde 64 işçinin çalıştığı MAYSAN adlı işyerinin örgütlenmesi yapılıyordu. Yetki sorunu vardı ve ilk somut görevim bu sorunu çözmekti. Sorun çözüldü, yetki alındı ve sözleşmesi yapıldı. Bu işyerinde toplu sözleşme imzalamamız diğer işyerlerinde çalışan işçileri etkiledi ve TOFAŞ, RENAULT ve MAKO'da başlattığımız yeni örgütlenme çalışmaları başarıyla sonuçlandırıldı.

Maden-İş Genel Yürütme Kurulunun beni önce Bölge Temsilciliği görevinden aldı. Daha sonra da iş akdimi fesh etti.

Bölge Temsilciliği görevinden alındığımda üye sayımız 7000'i (yedi bin) aşıyordu. Bugün ise 2500 işçinin çalıştığı TOFAŞ işyeri başta olmak üzere bir iki de daha az sayıda işçinin çalıştığı fabrikalardaki üyelerin Maden-İş'ten ayrıldığı biliniyor. Ancak bugün kaç üye kaldığına dair kesin rakam bilmiyorum.

Maden-İş Yürütme Kurulu Bölge Temsilciliği görevinin kaldırılmasından sonra bütün işyeri baştemsilci ve Temsilcileri görevden alınmamın sebebini yazılı olarak sormuşlardı Genel Başkan'a. Ancak o tarihte genel başkan DİSK'te görevli olduğu için Genel Başkan adına Şinasi Kaya cevap vermişti gelen yazılara. Şinasi Kaya cevabında benim "daha yüce" bir göreve getirildiğimi bu yüzden de temsilcilerin tepki göstermemesini istiyordu. Ancak Şinasi Kaya her zaman olduğu gibi gene yalan söylemişti cevabında. Çünkü asıl gerekçe genel kurula sunulan faaliyet raporunda da yazıldığı gibi şifahi olarak ta söylendi. Tek gerekçe Türkiye İşçi Partisi üyesi olmam.

Maden-İş üst yönetimi bugünde seçimle göreve gelmiş işçileri görevden alma politikasını "Merkeziyetçilik" adına sürdürüyor. Halbuki, dünyanın hiç bir örgütünde böylesi bir tasfiyecilik anlayışı olumlu bir sonuç doğurmadı. Doğurmaz. Maden-İş sendikası da izlenen bu politikanın sonucunda hem nicel hem de nitel olarak gelişip güçlenemedi. Tam tersine geriledi. Başta TOFAŞ, AUER, METAŞ, GAZAL, DERS ALETLERİ gibi binden fazla işçi çalıştıran fabrikalardaki işçiler olmak üzere yaklaşık 20.000 işçi Maden-İş'ten ayrıldı. Üyelerin yönetime olan güvenleri sıfıra indi. Yönetim, bir gurup bir fraksiyon durumuna geldi. Maden-İş üyesi olarak ve eski bir yönetici olarak bugünkü duruma ilişkin olarak açıklamak istediğim bir konuda şu.

Aslolan örgüttür. Kişiler gelip geçicidir. Örgüte sahip çıkmak onu koruyup geliştirmek bir an olsun bile akıldan çıkarılmaması gereken görevdir. Özellikle günümüzdeki faşist tırmanış karşısında işçi emekçi örgütlerinin korunup geliştirilmesi en acil görevdir. Örgütten ayrılmak veya bir başka örgüte geçmek ve bunu, yönetimin izlediği politika nedeniyle yapmak demek pireye kızıp yorganı yakmak demektir. Şu ana kadar ayrılanlar bunun pişmanlığı içindedirler ve tekrar dönmenin çarelerini aramaktadırlar. Çünkü gittikleri yer veya kurdukları yeni örgüt sorunlarını çözücü olmadı; Tersine sorunları daha da arttı. Çünkü sorunların çözümü dağılmakla değil, birleşmekle mümkündür. Şu anda ne yeni bir örgütlenmenin şartları mevcuttur ne de bir başka örgüte geçmenin zorunluluğu ortaya çıkmıştır. Bence somut görev örgüte sahip çıkmaktır. Deniliyorki mevcut tüzükle örgüte sahip çıkmak mümkün değildir ve yönetimi demokratik yollardan değiştirmek olanaksızdır. Bence öyle değil. Mevcut tüzük ile yönetimin değiştirilmesi mümkün olabileceği gibi tüzüğün değiştirilmesi, antidemokratik hükümlerinin iptal edilmesi de mümkündür. Nitekim bu konuda girişimlerde bulunulmuştur ve mutlaka örgütün ve üyelerinin yararına sonuç alınacaktır. Faşizme ve emperyalizme karşı mücadeledeki sabrı ve kararlılığı bu konuda da göstermek gerekiyor. Bu arada bir konuya önemle dikkat edilmesi gerekiyor. Bugünkü sendika üst yönetimi, demokratik muhalefetin tüm örgüt genelinde birleşmesini önleyip, onları birbirine düşürmeyi planlamaktadır. MAO'cuların gerici unsurların ve bazı sorumsuz ve kariyeristlerin örgüt düşmanı politikalarıyla, demokratik muhalefeti, aynı terazinin kefesine koymaya çalışmaktadır. Oysa sendika tabanında Mao'cu işçi yoktur. Dışardan müdahale vardır. Bugün bu sapkın akımlar birtakım işçilerle ilişki kurabiliyorlarsa bunun da sorumlusu sendika yönetimidir. Bunu bilerek yapmaktadır. Bu konuda dikkatli olmak gerekiyor. Muhalefettir diye her örgüt düşmanıyla güç ve işbirliği yapılmaz. Güç ve işbirliği, örgütün birlik ve bütünlüğü ilkesi üzerine ve onu daha ileriye götürecek ilkeler üzerine kurulur. Sonuç olarak söyliyeceğim, işin sonuna gelinmiştir. Silahtarağa 14. Bölge Temsilcisinin de son olarak görevden alınması mücadeleyi daha da hızlandırmıştır. Hedef örgütten ayrılmak değil, örgütte kalıp yönetimi değiştirmektir. Politik görüşleri ayrı da olsa birbirleriyle çalışabilecek ilerici, demokrat ve sosyalist işçileri yönetime getirmektir. Çok kısa bir süre sonra bunun gerçekleşeceğine inanıyorum.

Alp SELEK

Avukat TİP Merkez Yönetim Kurulu üyesi

"Maden-İş Sendikası Tüzüğü ve örgüt içi demokrasi"

İşçilerin, işgallerle, direnişlerle, işveren-sarı sendika ağını yıkarak üye oldukları Türkiye Maden-İş sendikası, giderek faşist sendikalara karşı referandum kaybeder duruma gelmiştir.

Sendikanın bu durumu düşmesinin baş nedenlerinden biri de, sendikanın yönetiminde bulunanların, sendikanın demokratik işleyişini yok eden ve tabanın söz ve karar sahibi olmasını önleyen, antidemokratik tüzük hükümlerini, insafsızca kullanmalarıdır.

Türkiye Maden-İş Sendikasının Tüzüğü ele alındığında, tek tek maddeler olarak da, bir bütün olarak da antidemokratiktir. Tüzüğün bu andidemokratik maddelerini bu kısa yazıda tek tek belirtmek olanak dışıdır. Konu bir kitapçık olacak kadar kapsamlıdır. Bu nedenle bu yazımızda, tüzükteki antidemokratik hükümlerden yalnız önemli bir kaçına değinmek isteriz.

Sendikada bütün yetki, Genel Başkan ve Genel Yürütme Kurulundadır. Bunların dışında her şey göstermeliktir.

Sendikanın Büyük Kongresinde, tabii delegelerle, seçimli delegeler dengeli tutulmuştur. Delegeler Kongrelerden değil, Bölge Temsilcilik Kurulu diye aralarında tayinle gelmiş kişilerin de bulunduğu dar bir topluluk tarafından seçilmektedir.

Üyelerin delege olma hakları, bir çok maddelerle kısıtlanmış veya yok edilmiştir. Memur olanlara büyük imkanlar tanınmıştır.

Sendikanın Şubeye tekabül eden kuruluşu Bölge temsilciliğidir. Bu kuruluş da göstermelik olarak kurulmuş ve karmakarışık hale getirilmiştir. Bölge Temsilciliğinin, kanunlardaki olması lazım gelen bütün yetkileri elinden alınmış, bu yetkiler Bölge temsilcisi olan şahsa verilmiştir. Bölge temsilcileri de umumiyetle ücretle kadroya alınarak kendilerini tabandan koparmak için her şey denenmiştir. Bölge temsilcileri, Genel Merkeze bağlı, emirkulu durumunda olan memurlar durumuna getirilmek istenmiştir.

Emir kulu olmayan, Bölge temsilcilerine tahammül edilememektedir. Bütün uğraşlara ve tehditlere rağmen tabanla bağını koparmıyan temsilcilere hertürlü baskı yapılmakta, sendikanın ve işçinin çok şey kaybedeceği dikkate bile alınmadan, Tüzüğün antidemokratik maddeleri kullanılarak, bu kişiler temsilcilikten uzaklaştırılmaktadırlar.

Sendika, bir yanda Genel Başkan ve Genel Yürütme Kurulu -öbür yanda da merkeze ücret bağı ile bağlı, iş akitleri her an feshedilebilecek durumda olan ve işçilikten tamamen kopmuş hale getirilen Bölge temsilcileri ile varolma haline getirilmiştir. Üye aradan çıkartılmıştır.

Üyelerin Bölge Temsilcisi de olabilmeleri de imkansız hale getirilmiştir. Bölge temsilcisi olabilmek için aşılması Merkeze kalmış bir çok şartlar getirilmiştir. Bölgedeki tüm üyenin, Bölge temsilcisi yapmak istediği bir üyenin, Merkez adaylığını onamadığı takdirde seçilme şansı tamamen ortadan kalkmaktadır. Merkezin onayladığı tek aday (üye olması da şart değildir) kaç oy alırsa alsın (5 oy) alsa dahi Bölge Temsilcisi olabilmektedir.

Tüzük bir kısmını yukarıda belirttiğimiz antidemokratik hükümlerle donatılmıştır. Sendikanın son vardığı noktada işçiler artık işverenden çok sendika yöneticilerinden korkar duruma gelmişlerdir.

Anayasamızın 46. maddesi, SENDİKALARIN TÜZÜKLERİNİN, YÖNETİM VE İŞLEYİŞLERİNİN DEMOKRATİK ESASLARA aykırı olamayacağı prensibini getirmiştir. Gerek Sendikalar Kanunu gerekse Medeni Kanun ve Dernekler Kanunu, her üyenin kongrede rey hakkı olduğunu, delegelerin ancak kongrelerden seçilebileceğini, her üyenin hiç bir ayırıma tabi tutulmadan, seçme ve seçilme hakları bulunduğunu, bütün üyelerin eşit haklara sahip bulundukları, Tüzüklere bu eşitliği kısıtlayıcı veya batı üyelere ayrıcalık tanıyan hükümler konamıyacağını açık ve emredici olarak hükme bağlamışlardır.

Uzun süre avukatlığını yaptığım Türkiye Maden İş Sendikası köklü bir sendikadır. Üyesi ile geçmiş ile sınıf ve kitle sendikacılığının memleketimizde yerleşmesi için büyük mücadeleler vermiştir. Hasbelkader sendika yönetimine gelen 3-5 kişi ve bunların zihniyeti, bu sendikayı yozlaştıramıyacaktır.

Burjuvazinin tek isteği bu köklü sendikayı bölmek ve giderek yok etmektir. Yönetim de -tabandaki bazı sorumsuz kişiler de işçi kisvesi altında burjuvazinin istediği mücadelenin içine girmişlerdir. Büyük mücadelelerden geçerek bugüne gelmiş olan Türkiye Maden İş Sendikası üyeleri bu 3-5 kişiye meydanı bırakmıyarak mücadelelerine devam edeceklerdir.

Mücadele yollarından biri de bu antidemokratik tüzükten kurtulmaktır. Bu tüzüğün iptali ve demokratikleşmesi için gerekli kanun yollarına başvurulmuştur. Tabanın söz ve karar sahibi olmasını önleyen tüm hükümler, mahkeme tarafından iptal edildiğinde, sendika düşmanları yaptıklarının hesabını üye önünde vermek zorunda kalacaklardır. Bu nedenlerle bütün üyelerin Sendikanın demokratikleşmesi mücadelesine katılarak, sendikanın bugün içine sokulduğu çıkmazdan kurtarmaları en esaslı görevlerinden biridir.